

CRĂCIUNESCU, CORNEL

n., Timișoara, jud. Timiș
d.

A fost fiu de preot ortodox, tatăl său numindu-se Alexandru Crăciunescu. Într-o primă variantă se înscrie la Facultatea de Medicină din Viena, însă în anul următor se răzgândește și se îndreaptă către științele juridice. Astfel că între anii 1899-1901 apare ca student la Academia Regală de drept din Bratislava. Începând cu anul 1901 s-a transferat la Facultatea de Drept din cadrul Universității din Cluj. Și-a susținut doctoratul în științe juridice la 31 octombrie 1903.

După promovarea examenului de avocat s-a înscris în Baroul Timiș, începând cu 23 ianuarie 1907. A desfășurat o activitate intensă în cadrul mișcării naționale românești din Banat. Alături de dr. Pompiliu Ciobanu, dr. Aurel Cosma și dr. Lucian Georgevici a devenit unul din cei mai importanți lideri ai organizației comitatense a Partidului Național Român. A participat activ la activitățile desfășurate de către despărțământul timișorean al Asociației Astra.

A fost inițiatorul înființării Institutului de credit Timișana, ocupând funcții de conducere în cadrul acestuia. S-a implicat în întemeierea gazetei Dreptatea din Timișoara. A fost unul dintre cei care au participat la viața politică bănățeană, implicându-se activ în campaniile electorale din anii 1905-1910.

În toamna anului 1918 s-a implicat activ în alegerea membrilor delegați la Marea Adunare de la Alba Iulia din 1 decembrie. A fost ales în ședința care a avut loc în 24 noiembrie, la ora 11 dimineața, în Timișoara, ca membru delegat din partea cercului electoral Timișoara.

În ședința din 5 februarie 1919 a fost numit de către Consiliul Dirigent la direcția juridică civilă. La 21 septembrie 1919, în calitate de consilier ministerial, participă la „preluarea imperiului” la instanțele din Timișoara alături de Alexandru Marta. A fost promovat în luna aprilie 1920 consilier la Curtea de Apel Cluj, apoi transferat în cadrul Curții de Casație având o carieră remarcabilă ca magistrat.